

nepočítá se od okamžiku k okamžiku, nýbrž podle dnů, při čemž se den, kdy se obžalobce dověděl o trestném skutku a o pachateli, do této lhůty nepočítá. Byla by tedy v souzeném případě, pokud se vychází z předpokladu, že se soukromý obžalobce dověděl o činu a o pachateli dne 28. ledna 1929, soukromá obžaloba došla k soudu dne 11. března 1929 a byla by podána ještě včas, totiž dvaadvacátého dne. Leč stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud napadá výtkou formální vadnosti podle § 281 čís. 5 tr. ř. výrok soudu, že se soukromý obžalobce dověděl o skutku a pachateli právě dne 28. ledna 1929.

Čís. 3905.

Pojem »zvláštních zevnějších zařízení podniku nebo závodu« ve smyslu § 29 (2) zák. proti nekalé soutěži.

Účel opatření podle § 40 zákona proti nekalé soutěži; případná škoda strany jest tu nerozhodná.

(Rozh. ze dne 27. června 1930, Zm I 226/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 10. ledna 1930, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými, František R. přečinem zneužívání podnikových značek a zevnějších zařízení podniku podle § 29 zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., Josef Z. spoluvinou na témže přečinu podle §§ 5, 239 tr. zák. a § 29 cit. zák., a zamítl v neveřejném sedění odvolání obžalovaných z výroku o uveřejnění rozsudku, mimo jiné z těchto

důvodů:

Na dolíčení hmotněprávního zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř. stížnost uvádí, že v souzeném případě nejde o zneužití jména nebo firmy Josefa H-e nebo zvláštního označení jeho podniku nebo závodu ve smyslu § 29 odst. 1 zák. čís. 111/27, jak míní rozsudek, nýbrž jen o označení zboží a známky. Především jest zdůrazniti, že podle § 281 tr. ř. jest předpokladem zmateční stížnosti obžalovaného do odsuzujícího rozsudku možnost, přivoditi jí rozhodnutí pro stěžovatele příznivější, a že tudíž, není-li tu této možnosti, jest stížnost zavrhnouti jako neodůvodněnou. Dále podle §§ 262, 267 tr. ř. není předmětem obžaloby právní kvalifikace činu v obžalobě, nýbrž skutek, jež jest soudu právně posouditi nezávisle na oné kvalifikaci. V souzeném případě, jde o užití »zvláštních zevnějších zařízení podniku nebo závodu, která v zákaznických kruzích platí za příznačná pro určitý jiný podnik nebo závod« ve smyslu § 29 odst. 2 zák. čís. 111/27, a jimiž podle § 11 odst. 3 téhož zákona jsou: úprava zboží nebo jeho označení, úprava obalů, tiskopisů, katalogů, reklamních prostředků, ceníků, návodů k upotřebení (sr. důvodovou zprávu). Měl tedy první soud skutek pořaditi

pod ustanovení § 29 odst. 2 uv. zák. Avšak poněvadž přečin podle § 29 odst. 1 i přečin podle § 29 odst. 2 cit. zákona jsou podle § 37 stejně trestné, a správným podřaděním jest vyloučeno rozhodnutí pro stěžovatele příznivější, — jest stížnost v tomto bodě bezdůvodná.

Odvolání obžalovaných z výroku o uveřejnění rozsudku podle § 40 zák. čís. 111/27 uvádí, že soukromý obžalobce neutrpěl škodu a obžalovaný by byl uveřejněním rozsudku ve svém podniku těžce poškozen. O tom, má-li býti rozsudek uveřejněn, rozhoduje soud podle § 40 cit. zák. k návrhu soukromého obžalobce podle volného uvážení, nejsou vázán podmínkami, an je zákon nestanoví. Soud nařídí opatření to, by veřejnost, najmě kruhy soutěžitelů, byly poučeny o různých zjevech nekalé soutěže, by se zvítězivší straně dostalo dosti učinění morálního, a by nekalá soutěž byla účinněji potírána. Nerozhodnou zůstane případná škoda strany. Nebyla proto odvolání přiznána důvodnost.

Čís. 3906.

Přípravy v § 336 tr. zák. příkladmo vytčené uvádějí jen nejvýznačnější způsoby činů neb opomenutí, jimiž skutková podstata všeobecně formulovaného trestného činu podle § 335 tr. zák. dochází naplně.

Zavinění při obsluze parního kotle; zabezpečovací samočinný ventil jest bezvýjimečně předepsán pro každý parní kotel (§ 3 nař. z 1. října 1875, č. 130 ř. zák.).

Okolnost, že jde o opomenutí při parním kotli, jest o sobě objektivním důvodem přísnější kvalifikace § 337 tr. zák., pro niž zákon nerozlišuje mezi kotly malými a velkými.

(Rozh. ze dne 28. června 1930, Zm II 292/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 10. června 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335 a 337 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Ze zamítnutých důkazních návrhů, které učinil obhájce stěžovatelův u hlavního přelíčení, činí zmateční stížnost předmětem zmatku podle § 281 čís. 4 tr. ř. v prvé řadě důkaz znalcem ze speciálního oboru (ze zkoušení parních kotlů) o tom, že i parní kotel, opatřený zabezpečovacím ventilem musí vybuchnouti, když se v něm pro nedostatek vody pára přehřeje, že tudíž předepsaný zabezpečovací ventil nemůže poskytnouti záruku proti výbuchu, zvláště když všechna voda v kotli jest proměněna v páru; dále důkaz svědky, kteří ze zkušenosti měli potvrditi, že došlo k výbuchům i u kotlů, opatřených zabezpečovacími ventily, z té příčiny, že se všechna voda přeměnila v páru. Zmateční stížnost při-